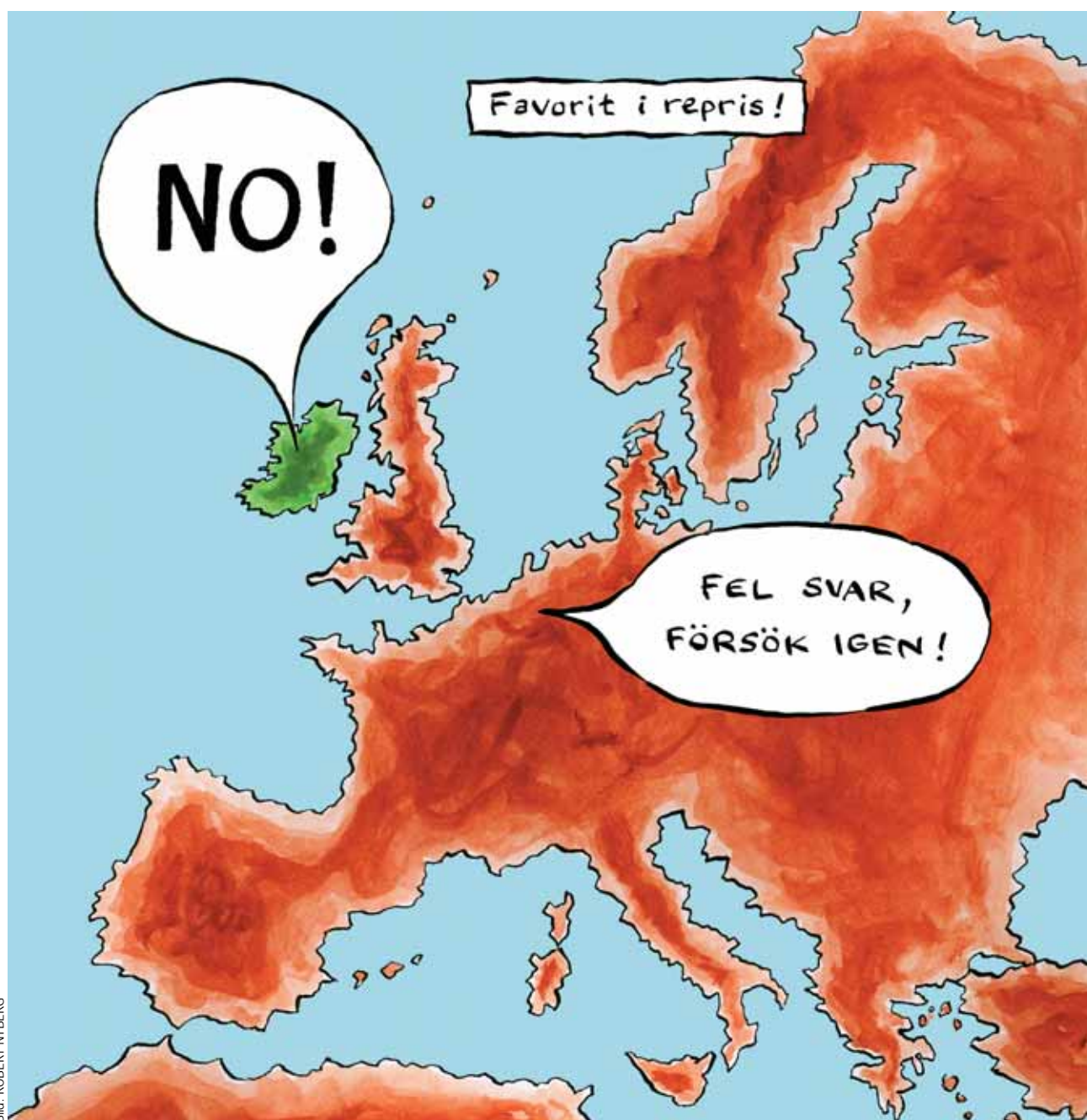

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 109 | juli 2008 | pris 20 kr

Irland är EU:s enda demokrati!

Irland är EU:s enda demokrati. Det är det enda land inom unionen där folket får säga sitt och rösta om Lissabonfördraget (den omdöpta EU-konstitutionen). Ett fördrag som ändrar grundlagar och som urholkar de nationella parlamentens kompetens att stifta lagar och fatta beslut som vår svenska riksdag. Med Lissabonfördraget förvandlas folket till statister med en minimal chans att kunna påverka EU-politiken. Utgår vi dessutom från att demokratin i

Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folkkrörelsen Nej till EU

övriga EU-länder fungerar som i Sverige är inte ens de folkvalda politikerna representativa för vad folket vill och tycker. Demokratin är med andra ord bara en papperstiger som politiker använder sig av, när de tycker det passar.

I val till exempel. Vi kan utgå ifrån att politikerna kommer att högtidligt prata om demokrati när de vill att vi ska rösta på dem i EU-valet nästa år. Men precis som i Sverige är valdeltagandet rekordlåg i de flesta EU-länder, när det gäller valet till det överstatliga EU-parlamentet. Det mest märkliga är att många politiker kliar sig i huvudet och funderar över varför folk inte röstar. EU-kommissionen, med dess propagandaminister Margot Wallström vid rodret, driver en skenkampanj för att göra EU folkligare. Men tro nu inte att det handlar om att ge folket mer inflytande, nej det handlar om att hitta på fina fraser så att folk förstår hur bra EU är.

Så röstade det irländska folket mot bättre stände nej till Lissabonfördraget. Alla andra länder anser att politikerna vet bäst. I Sverige anser majoriteten av riksdagsledamöterna att de vet bäst. Men när det gäller synen på EU så vet alla att Sveriges riksdag inte är representativ. Det är talande att se reaktionerna på det irländska nej. En del riksdagsledamöter blev så arga att de anser att Irland bör uteslutas. Det är förstas fiffigt. Varför ha med ett land i unionen som fått så mycket EU-bidrag och som lagstiftar att folket också ska ha inflytande? Andra reaktioner är att

resultatet av folkomröstningen visade att politiker inte klarat av att förklara fördelarna med Lissabonfördraget. EU:s propagandaminister Margot Wallström sade till den belgiska nyhetskanalen Newsnight att, "om vi menar allvar med demokrati, så tror jag vi måste förstå varför det irländska folket röstade nej". Men om irländarna hade röstat ja hade hon säkert inte uttalat sig om "att vi måste förstå varför det" blev ett ja!

Statsminister Fredrik Reinfeldt och EU-minister Cecilia Malmström säger att irländarna nej måste respekteras, men tillägger som om ingenting hänt att Sverige ändå skall fullfölja ratificering av fördraget, vilket är i strid mot existerande EU-fördrag. Snacka om att "dissa" demokratin!

Den irländska regeringen, med den nye premiärministern Brian Cowen, med 162 ledamöter av 166 i parlamentet, inklusive Labour (socialdemokraterna), företag- och jordbrukarorganisationerna, det irländska LO-ledningen, kyrkorna, media och alla andra delar av etablissemangen gick samman och använde sina ofantliga resurser till att uppmana folk till att rösta ja.

Men ju längre kampanjen pågick kunde det irländska EU-etablissemangen trots manipulationer inte undvika att det överstatliga innehållet i Lissabonfördraget blev känt för allt fler irländare. I slutkampanjen av den irländska folkomröstningen fick EU-domstolens antifackliga domar ett betydande genomslag. Ett växande antal fackförbund trotsade den irländska LO-ledningen och uppmanade sina medlemmar att rösta nej.

Utgången av den irländska folkomröstningen visar tydligt att de europeiska eliterna inte har folken med sig i sitt överstatliga stormaktsbygge. Folken utanför Irland har förvägrats rätten att rösta om EU-grundlagen. Nu kräver irländska folket att deras nej skall respekteras. Lissabonfördraget existerar inte längre. Folkkrörelsen Nej till EU kräver därför att den svenska ratificeringen av Lissabonfördraget omedelbart avbryts.

Jan-Erik Gustafsson

Göran Persson berikar sig på EU

Som socialdemokratisk statsminister riktade Göran Persson hård kritik mot EU:s dyra jordbruksstöd. Det hindrar honom inte att själv söka pengar från Bryssel. Förra året fick storbonden Göran Persson 109.000 kronor i EU-bidrag för sin gård Torp. Merparten var gårdsstöd, ett allmänt bidrag för bönder som i gengäld lovar att följa en rad villkor inom till exempel miljöområdet.

Nu har Göran Persson sökt EU-bidrag igen. Just nu behandlas ansökan för 2008 av länsstyrelsen i Sörmland. Hur mycket han har sökt framgår inte. Om den godkänns har han pengarna på sitt bankkonto i slutet av året.

Göran Persson, som förutom storbonde nu är konsult på lobbyföretaget JKL och ordförande i skogsbolaget Sveaskog, uppgav själv i december att han kommer att tjäna 1,3 miljoner kronor i år.

Miljöpartiet snart regeringsfärdigt

Vid sin kongress i Östersund tog miljöpartiet en rad beslut som gör det lättare att gå i regeringskoalition med socialdemokraterna. Framför allt har man beslutat om en medlemsomröstning om att slopa kravet på utträde ur EU.

Det tidigare språkröret Birger Schlaug menar att dagen miljöparti saknar de visioner som en gång kunde tända hopp och intresse hos unga människor.

Med de nuvarande språkrörerna Peter Eriksson och Maria Wetterstrand framträder ett strömlinjeformat miljöparti som kapat banden med den gröna alternativrörelse som det en gång växte fram ur.

Regeringstaburettarna hägrar efter riksdagsvalet 2010. Smakar det, så kostar det. Skit samma att det centraliserade, tillväxtentusi-

astiska och stormaktpolitiskt inriktade EU är anatema till den gröna visionen av ett ekologiskt balanserat och när demokratiskt samhälle.

Avslöjande Cowenuttalande

Irlands premiärminister Brian Cowen uttalade under folkomröstningskampanjen att han själv inte läst det nya Lissabonfördraget. Uttalandet väckte naturligtvis stor uppmärksamhet. Gång på gång försökte Cowen förklara att uttalandet var ett missförstånd. Han menade att han inte läst hela fördragstexten vid det tillfälle han fick frågan från en reporter och att uttalandet sedan användes av nej-kampanjen på ett lögnaktigt vis.

Men Cowens försök att få bort diskussionen från om han verkligen läst Lissabonfördraget eller ej sköts i sank av Irlands egen EU-kommissionär Charlie McCrevey, som sa att han "inte

heller läst texten" och att han inte förväntade sig att någon "vettig människa" skulle läsa hela dokumentet.

En totalitär linje i EU-frågan

Aftonbladets debattredaktör Lotta Gröning skriver (17 juni): "Så röstade Irland nej till Lissabonfördraget. Alla andra länder anser att politikerna vet bäst. När det gäller synen på EU är det solklart att Sveriges riksdag inte är representativ. Men det låtsas inte vara så kallade demokratiska partier om. De kör en totalitär linje i EU-frågan.

Det är talande att se reaktionerna på det irländska nej. Vissa riksdagsledamöter blev så arga att de anser att Irland bör uteslutas. Det är förstås fiffigt. Varför ha med ett land i unionen som lagstiftar att folket också ska ha inflytande? Andra reaktioner är att resultatet av folkomröstningen visade att politiker

inte klarat av att förklara fördelarna med Lissabonfördraget. EU-minister Cecilia Malmström säger att irländarnas nej inte betyder något för den Sveriges ratificering av fördraget."

Demokrati på brysselska

EU-kommissionären Margot Wallström, med ansvar för Brysselbyråkraternas kommunikation med medborgarna, skriver i Svenska Dagbladet (25 juni) att irländarnas nej till Lissabonfördraget är "ett svar men inte en lösning". Återigen har alltså EU-medborgarna fel. Irländarnas nej kommer inte att accepteras av politbyrån i Bryssel.

Kontrasten till reaktionen på det franska nej 2005 är slående. När fransmännen säger nej, har EU ett problem. När Irland säger nej, har Irland ett problem. Det finns en regel för de stora och en annan för de små. EU-kommissionen, med ett brysselskt ord.

www.robertnyberg.nu

Lissabonfördraget har fallit efter Irlands folkomröstning...

IRLÄNDARNA RÖSTADE NEJ i folkomröstningen om Lissabonfördraget. Vad som nu kommer att hända är ännu oklart.

53,4 procent av irländarna röstade nej till det nya fördraget. 46,6 procent röstade ja. Valdeltagandet slutade på drygt 53 procent. När alla röster från Donegal i norr till Cork i söder hade räknats visade det sig att bara 10 av 43 valkretsar hade en majoritet för ja. I vissa delar av Dublin, de som ligger bortom de glassiga bank- och turistkvarteren, har dubbelt så många röstat nej som ja.

Omröstningsresultatet är ett svidande nederlag för den irländska makteliten, representerad av partierna med 162 av de 166 platserna i parlamentet, näringslivets och böndernas inflytelserika organisationer, den mäktiga katolska kyrkan och större delen av fackföreningsled-

ningarna som satsat hårt på att propagera för ett ja.

Resultatet av den irländska folkomröstningen är ett stort bakslag för EU. För att Lissabonfördraget ska kunna träda i kraft måste det godkännas av samtliga medlemsländer. Irland är det enda EU-land som har folkomröstat. I övriga medlemsländer tas beslutet i respektive parlament.

Sveriges EU-kommissionär Margot Wallström är besviken över irländarnas nej. Men, påpekar hon, det är ingen katastrof:

– Det är viktigt att vi analyserar varför de röstade som de gjorde. Sedan får vi diskutera på toppmötet hur vi ska gå vidare härifrån. Jag hoppas att fler länder fortsätter med sina ratificeringar. 18 länder har redan sagt ja och alla länder bör få chansen att säga sitt.

EU-kommissionens ordföran-

Irlands premiärminister Brian Cowen

de José Manuel Barroso säger att "resultatet ska självklart respekteras" för att genast komma med reservationer:

– Samtidigt måste vi inom EU ta ett kollektivt ansvar och gå vidare med processen.

Barroso menar att Brian Cowen, Irlands premiärminister, nu måste gripa möjligheten att inför det stundande EU-toppmötet tolka det hans folk gett uttryck för och presentera idéer för hur den europeiska unionen ska gå vidare.

HUR DE HÖGSTA politiska ledarna vill försöka trassla sig ur de svårigheter som nu uppstått blir huvudfrågan på EU:s agenda fram till EU-toppmötet i december.

Ett alternativ är att Lissabonfördraget läggs till handlingarna. Det är enligt EU:s egna fördrag den logiska konsekvensen av Irlands nej. Då avbryts ratifikationen och då fortsätter EU att regleras av Nicefördragets bestämmelser. Samtidigt skulle EU:s juridiska experter kunna utreda om det finns delar av Lissabonfördraget som skulle kunna tillämpas inom ramen för gällande fördrag.

Ett annat alternativ är en omförhandling av Lissabonfördraget. Då spricker alla fastlagda tidtabeller och då väcks många svåra frågor. Ska någonting strykas eller läggas till? I så fall går

man tillbaka till startpunkten för ett år sedan och i så fall måste hela den pågående ratifikationsprocessen göras om. Bland stats- och regeringscheferna finns ett mycket betydande motstånd mot en omförhandling.

Ett tredje, och mest troligt, alternativ är "business as usual". Processen fortsätter så att 26 av 27 medlemsländer vid slutet av året godkännt Lissabonfördraget. För många EU-regeringar kan det framstå som ett bekvämt alternativ eftersom det politiska trycket läggs på regeringen i Dublin.

Irland kan samtidigt erbjudas någon form av förtydligande deklaration från övriga EU-länder. På så vis fick Danmark sina fyra förbehåll som gjorde att ja-sidan vann i den andra folkomröstningen om Maastrichtfördraget (1993). På samma vis fick Irland ett betydelselöst förtydligande på toppmötet i Sevilla om neutraliteten inför den andra folkomröstningen om Nicefördraget (2002).

EU:s stats- och regeringschefer kommer förmodligen att bevilja Irland ett eller flera undantag och på så sätt en ny möjlighet att rösta om Lissabonfördraget. Den stora oklara frågan är bara vad som finns att undanta eller förtydliga och som är tillräckligt för att köra samma odemokratiska nummer i repris.

GÖSTA TORSTENSSON

A United States of Europe?

No Thanks!

VOTE NO TO LISBON

www.eirigi.org

..men ska pressas säga ja till Lissabonfördraget

IRLÄNDARNAS NEJ TILL Lissabonfördraget var det stora diskussionsämnet när EU-ländernas stats- och regeringschefer träffades i Bryssel den 19-20 juni. Resultatet blev att diskussionen ska fortsätta.

Det var vid junitoppmötet som det var tänkt att detaljerna om hur Lissabonfördraget ska införas skulle diskuteras. Nu blev diskussionen en helt annan. Irland röstade den 12 juni nej till fördraget och nu råder än en gång politisk villervalla om hur EU ska lösa sina problem att realisera det planerade stormaktsbygget.

Europeiska rådet, det vill säga medlemsländernas stats- och regeringschefer, enades om att de behöver mer tid för att reda ut hur de hanterar Irlands nej till Lissabonfördraget. Därmed gick EU-toppmötet Brian Cowen, Irlands premiärminister, till mötes. Han har begärt mer tid för att analys och konsultation.

EUROPEISKA RÅDET SKA komma tillbaka till frågan vid ett toppmöte den 15 oktober då man ska "överväga vägen framåt". Det blir inte fråga om nya, omfattande fördragsförhandlingar, enligt Sveriges statsminister Fredrik Reinfeldt.

– Det finns en bred enighet om inte återföra Europa till ett tillstånd av institutionella diskussioner, nya långa tider av inre navelskådande som kommer att minska ner möjligheten att politiskt agera i viktiga frågor som klimatfrågan, internationell brottsbekämpning, jobbskapande åtgärder, sade Fredrik Reinfeldt under EU-toppmötet.

Men för att Irlands nej ska förbli ett irländskt problem måste övriga medlemsländer ratificera Lissabonfördraget. 19 länder har redan gjort det, och toppmötet förväntades komma med en maning till övriga länder att gå vidare.

Men Tjeckien ville inte ha en sådan uppmaning. I Tjeckien, vars EU-skeptiske president Va-

EU-kommissionens ordförande José Manuel Barroso

clav Klaus dödförklarar Lissabonfördraget, finns nämligen problem i processen. Den tjeckiska senaten väntar på ett beslut i den tjeckiska författningsdomstolen.

– Om omröstningen ägde rum i dag skulle jag inte satsa hundra kronor på utfallet, sade Tjeckiens premiärminister Mirek Topolánek under toppmötet.

Europeiska rådet tvingades därför begränsa sig till att "notera" att ratificeringen fortsätter i de andra EU-länderna, däribland Sverige, och konstaterar att Tjeckien inte kan avsluta sin ratificeringsprocess förrän den tjeckiska författningsdomstolen lämnat sitt utslag om fördraget.

VAD SOM KOMMER att hända med Lissabonfördraget är fortsatt osäkert. Det enda som är helt klart är att fördraget inte kan träda i kraft som planerat vid årsskiftet. Tidtabellen måste revideras och en vanlig förhoppning bland EU-ledarna tycks vara att så möjligen skulle kunna ske före valen till EU-parlamentet om ett år, förutsatt att Irland i så fall dessförinnan godkänt det nya fördraget.

Med sedvanlig arrogans vägrar EU:s politiska maktthavare att ta ett nej för ett nej. De flesta tycks eniga om att de medlemsländer som ännu inte har ratificerat Lissabonfördraget, bör fortsätta med den processen.

Den bakomliggande tanken tycks vara att i slutänden ha 26 medlemsländer som har godkänt fördraget mot ett, vilket sätter press på Irland.

Irland ska erbjudas några betydelselösa protokollära undantag och därefter pressas till att ordna en ny folkomröstning. Eller om inget annat hjälper hotas med uteslutning från unionen, ett hot som redan framförts från franskt håll i föga förtäckta ordalag. Frankrikes president Nicolas Sarkozy tog över som EU-ordförande vid halvårsskiftet.

OM EU TVINGAS omförhandla Lissabonfördraget, uppstår problem i de länder som redan ratificerat det.

Österrikes förbundskansler Alfred Gusenbauer sade i slutet av juni att en folkomröstning kommer att bli nödvändig i Österrike om det blir ändringar i Lissabonfördraget.

– Alla framtida förändringar i texten som påverkar österrikiska intressen måste beslutas i en folkomröstning, sade Gusenbauer i ett brev till dagstidningen Kronen Zeitung.

– Stämningen bland folket är för negativ.

Brevet var också påskrivet av Werner Faymann, partiledare för socialdemokraterna SPÖ som regerar i koalition med det konservativa ÖVP.

GÖSTA TORSTENSSON

NOTERAT

Britter säger nej till fördraget

I Storbritannien säger 44 procent av folket nej till Lissabonfördraget. Ja till fördraget säger enbart 19 procent. En stor andel av britterna är dock osäkra till hur de skulle rösta (31 procent), medan sex procent säger att de inte skulle rösta alls om de fick möjligheten.

Storbritannien har redan godkänt Lissabonfördraget. En överklagan till landets högsta domstol om att befolkningen borde få rösta om fördraget avslögs nyligen.

Svenskarna vill inte ha euron

En majoritet av svenskarna, 52 procent, skulle rösta nej till att införa euron i en folkomröstning. Det visar en ny rapport som SCB publicerade i mitten av juni.

Om svenskarna hade folkomröstat om euron i maj 2008 skulle cirka 52 procent ha röstat nej. Ungefär 35 procent skulle röstat ja och cirka 14 procent vet inte hur de skulle rösta.

Rapporten bygger på telefonintervjuer som genomfördes mellan den 28 april och den 25 maj 2008. 9.501 personer tillfrågades. Bortfallet var 28,2 procent. SCB genomför undersökningen varje halvår.

Många osäkra inför EU-valet

Fler än fyra av tio väljare, 44 procent, vet inte vilket parti de skulle rösta på om det vore val till EU-parlamentet i dag. Av övriga tillfrågade har socialdemokraterna fått överlägset flest röster, 41,9 procent. Tvåa kommer moderaterna med 23,2 och trea miljöpartiet med 10,8 procent av rösterna. Det visar en Si-foundersökning som genomfördes mellan den 26 maj och 4 juni, alltså före den irländska folkomröstningen om Lissabonfördraget, och som presenteras i Svenska Dagbladet.

VOTE NO!

**THE LISBON
TREATY IS
BAD NEWS
FOR
IRELAND'S
WORKERS**

say no to...

- Low wages
- Cheap labour
- Less rights at work

STOP THE RACE TO THE BOTTOM - SAY NO TO THE LISBON TREATY!
For more information visit **www.people.ie**

Published by Peoples Movement, 3 Talbot Street, Dublin 1
email: post@people.ie tel: 087-238330

Den irländska nej-sidan kräver respekt för folkomröstningen

UNDANTAGSREGLER? Omförhandlingar? Förtydliganden? EU har fått rejält huvudbry sedan de irländska väljarna i en folkomröstning röstade nej till Lissabonfördraget.

Tyskland och Frankrike, EU:s ledande stormakter, ser helst att Irland håller en andra omröstning med utgångspunkt i flera undantag eller ett tilläggsprotokoll som förklarar hur fördraget inte påverkar irländska skatt- och abortlagar, skriver tidningen Irish Times. En folkomröstning bör i sådant fall ske under våren före EU-valet nästa år.

Frågan är hur företrädare för den irländska nej-sidan ställer sig till någon form av undantag alternativt omförhandlat fördrag och en efterföljande ny folkomröstning.

Det irländska motståndet mot Lissabonfördraget är inte enhetligt. På nej-sidan finns rörelser både till vänster och höger i politiken. Men på en punkt är de eniga. Samtliga ogillar den fortsatta överföringen av makt till unionen.

Organisationen Libertas som leds den stenrike affärsmannen Declan Ganley och som företräder de delar av näringslivet som säger nej till Lissabonfördraget, kommer att diskutera frågan om en ny folkomröstning.

– Lissabonfördraget är dött och vi motsätter oss därför en andra folkomröstning. Vi är dock beredda att diskutera frågan om regeringen vänder sig till oss, säger John McGuirk från Libertas.

Vänsterpartiet Sinn Fein propagerade, som enda parti i det irländska parlamentet, mot Lissabonfördraget och en av partiets representanter i EU-parlamentet Mary Lou McDonald fungerade som något av en general för nej-sidan. Hon uttalar sin tillfredsställelse över folkomröstningsresultatet som hon ser som ett "window of opportunity", samtidigt som hon betonar att Irland är och förblir ett EU-land. Mary Lou McDonald me-

nar att det nu, sedan folket har sagt sitt, är upp till Irlands premiärminister Brian Cowen att börja omförhandla fördraget.

– Sinn Fein kommer att spela en konstruktiv roll i omförhandlingsprocessen, lovar hon. Om den politiska viljan finns kan en bättre uppgörelse framförhandlas inte bara för Irland utan för folken i Europa.

Sinn Feins partiledare Gerry Adams säger att av den irländska folkomröstningen är ett uttryck för att folket oroar sig för vart EU är på väg och önskar sig "en social europeisk union".

Sinn Fein ställer upp ett antal frågor som de anser bör diskuteras. Bland dem att Irland åter garanteras en fast kommissionär, att landets neutralitet garanteras, att det skrivs in att vitala samhällsfunktioner inte får konkurrensutsättas och att EU inför en stadga som garanterar sociala framsteg och bättre skyddar arbetarnas rättigheter.

EN ANNAN AV nej-sidans frontfigurer, Patricia McKenna från Peoples Movement, säger att ett tilläggsprotokoll inte räcker eftersom det inte berör kärnan av Lissabonfördraget och att det krävs betydligt större förändringar. Som exempel nämner hon en mer rättvis handelspolitik och ökade rättigheter för löntagarna efter Vaxholms- och Ruffertdomarna i EU-domstolen.

Peoples Movement, som är systerorganisation till Folk rörelsen Nej till EU, motsätter sig varje försök att utveckla EU till en federal superstat och verkar för att försvara och förstärka folkstyret, demokrati och social rättvisa i Irland.

Frank Keoghan, sekreterare i Peoples Movement och ledande ledamot i fackförbundet TEEU, säger att man inser att kampen bara har börjat.

– Ett av våra mest skriande behov är solidaritet från våra vänner i andra EU-länder och särskilt då i manifestationer som uttrycker uppfattningen "res-

Patricia McKenna från Peoples Movement

pektera det irländska beslutet", säger Frank Keoghan.

– I annat fall kommer de kanske försöka få till stånd folkomröstning en gång till, nu då våra resurser är uttömda.

Enligt nej-sidans vänsterinriktade paraplyorganisation Campaign Against the EU Constitution, CAEUC, där bland annat Peoples Movement och Sinn Fein ingår, finns det ännu inget

samlat svar på frågan om en eventuell ny omröstning.

– En andra folkomröstning är inte speciellt tilltalande, de flesta av våra organisationer säger nej till det. Å andra sidan måste vi förhålla oss till den möjligheten. I sådant fall bör omröstningen komma snart i september eller oktober, säger Michael Youlton från CAEUC till EUobserver.

GÖSTA TORSTENSSON

Fackförbund manade till nej-röstning

I SLUTKAMPANJEN AV den irländska folkomröstningen fick EU-domstolens domar Viking-, Vaxholm och Ruffertmålen ett betydande genomslag.

Ett växande antal fackförbund trotsade den irländska LO-ledningen och uppmanade sina medlemmar att rösta nej.

DET STÖRSTA FACKFÖRBUNDET Siptu uttalade att "Vi vägrar att överge vår suveränitet åt institutioner som organiserar försämringar neråt i ansiktet på en befolkning som strävar efter hyggliga löner och goda arbetsförhållanden".

Dessutom undertecknade förbundssekreterarna för teknik- och ingenjörssfacket TEEU,

buss- och lokförarfacket NBRU, privatfacket Unite, murarfacket OPASTI, det irländska sjöfolksförbundet samt en förbundsstyrelseledamot för Irländska byggnadsarbetarförbundet (UCATT) det uttalande för att ogiltigförklara EU-domstolens domar som antogs vid Europeiska löntagarkonferensen i Stockholm den 25 maj som Folk rörelsen Nej till EU stod värd för.

LISSABONFÖRDRAGET cementerar EU:s nyliberala grundvalar och ger väsentligt mer makt ges till EU:s överstatliga institutioner. Och överst i maktpyramiden befästs EU-domstolens ställning som fördragens vakthund.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

LO:s ordförande svänger om Lissabonfördraget

PÅ LO-KONGRESSEN som genomfördes under månadsskiftet maj/juni stred LO-ordföranden Wanja Lundby-Wedin med en åsna envishet mot krav från Byggnads och Transport om att LO ska kräva garantier för de svenska kollektivavtalen som villkor för att riksdagen ska godkänna Lissabonfördraget. Bakgrunden till kravet var den famösa Vaxholmsdomen.

I debatten före och under kongressen hävdade LO-styrelsen att Lissabonfördraget innehåller ett sådant skydd för de svenska kollektivavtalen och den svenska konflikträtten.

Ett par veckor före kongressen skrev Erland Olausson, LO:s dåvarande förste vice ordförande och Wanja Lundby-Wedins främsta vapendragare i Vaxholmsfallet, så här i LO-tidningen: "I dagens EU-fördrag finns inte något skydd för strejkrätten. I det förslag till nytt fördrag – det som kallas Lissabonfördraget – finns ett sådant skydd. Hade vi haft detta fördrag på plats hade sannolikt utgången i målet [dvs. Vaxholmsmålet, min anm.] blivit en annan. Därför är det viktigt att Lissabonfördraget antas så fort som möjligt."

TROTS ATT EU-KRITISKA kongressombud, anförda av Byggettans ordförande Johan Lindholm, stred sakligt och tappert mot denna falska varudeklaration av EU:s nya grundlag, köpte den stora majoriteten av underdåniga kongressombud från Metall och Kommunal grisen i säcken. LO-styrelsen fick i stort sett som den ville. Kongressen ställde inga villkor för Sveriges under-tecknande av Lissabonfördraget.

Men efter Irlands nej till Lissabonfördraget har Wanja Lundby-Wedin skiftat åsikt. Nu anser hon att svenska riksdagens behandling av det nya EU-fördraget ska skjutas upp till nästa år. Irländarna har sagt nej i en folkomröstning då går det inte att låtsas som ingenting, anser hon.

– I en folkomröstning har ir-

ländarna sagt nej. Om ett land säger nej blir det inget fördrag. Så ser de grundläggande reglerna ut, säger Wanja Lundby-Wedin.

Hon anser att debatten om att processen inte påverkas och att länderna ska gå på som om ingenting hänt är märklig.

– Irländarna har inte sett ett medborgarnas Europa med en social dimension utan en maktutövning uppifrån, säger hon.

OM EU ÖPPNAR upp för undantag i fördraget för Irland så öppnar man också upp för Sverige. Det sociala protokoll som Europafacket vill ha för att säkra de fackliga rättigheterna kan bli aktuellt nu, anser hon.

– Ett sådant socialt protokoll ska skrivas under av regeringscheferna och ska vara bindande,

säger Wanja Lundby-Wedin, som också är ordförande för Europafacket (ETUC).

Byggettans ordförande Johan Lindholm säger att han är omtumlad av resultatet i den irländska folkomröstningen.

– Löftet från regeringen 1994 då Sverige folkomröstade om EU-medlemskapet var att den svenska kollektivavtalsmodellen inte skulle hotas. Efter Laval domen visade det sig att dessa löften var av intet värde. Och tydligen finns det inte bara en oro i Sverige, utan i hela Europa, säger Johan Lindholm.

Han menar att det nu är dags att ta tillfället i akt och dra i handbromsen. Riksdagen ska enligt regeringens planer godkänna det nya fördraget i höst. Men Byggnads vill ha försäkringar om att den svenska ar-

betsmarknadsmodellen skyddas innan det kan ske. Bakom kravet finns förutom Byggnads samtliga LO-förbunds avdelningar i Stockholms län.

Nu har även Wanja Lundby-Wedin ställt sig bakom kravet. LO-ordförandens åsiktsskifte är lika plötsligt som välkommet. Nu kan vi bara hoppas att LO-styrelsen utövar inflytande på den socialdemokratiska riksdagsgruppen.

De har nämligen avgörandet i sin hand eftersom riksdagen måste godkänna Lissabonfördraget med trefjärdedelsmajoritet. Om minst 47 socialdemokrater, tillsammans med vänsterpartiet och miljöpartiet, röstar nej faller regeringen Reinfeldts förslag att Sverige ska ratificera Lissabonfördraget.

GÖSTA TORSTENSSON

Nytt bakslag för facket i EU-domstolen

LUXEMBURG HAR FÄLLTS i EU:s domstol för att ha krävt för bra villkor för utländska jobbarna. I en dom den 19 juni, som påminner om Vaxholmsfallet, slås det fast att utländska företagare som tar med egen personal för uppdrag i andra EU-länder, inte ska behöva betala högre löner än de lägsta möjliga i det land de gästar.

Målet gäller en anmälan som EU-kommissionen gjort mot Luxemburg. Kommissionen anser att Luxemburg har införlivat EU:s så kallade utstationeringsdirektiv på ett felaktigt sätt samt underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 50 i EG-fördraget (fri rörlighet för tjänster).

EU-domstolen ger EU-kommissionen rätt på alla punkter i tvisten mot Luxemburg.

Luxemburg kräver att utstationerade företag som är tillfälligt i landet ska följa samma lagregler som de inhemska. Sådana krav

går utöver den hårda kärnan i utstationeringsdirektivet, enligt EU-domstolen.

När det gäller Luxemburgs hänvisning till ordre public (allmänt tvingande) säger EU-domstolen bland annat:

"Undantaget avseende ordre public utgör således, tvärtemot vad Storhertigdömet Luxemburg har hävdat, en avvikelse från den grundläggande principen om frihet att tillhandahålla tjänster, som ska tolkas restriktivt och vars räckvidd inte kan bestämmas ensidigt av varje medlemsstat."

DESSUTOM TYCKS EU-domstolen anse att i princip varje villkor och åtgärd som påverkar det utstationerande företags verksamhet i värdlandet, är att betrakta som ett hinder mot den fria rörligheten. Inte ens de minimivillkor som medlemsstaterna redan har fastställt i EU-direktiv anses möjliga att ställa en-

ligt EU-domstolen.

Det är en mycket restriktiv syn på medlemsstaternas möjligheter att hävda sina arbetsrättsliga bestämmelser som EU-domstolen redovisar. Juristerna drar åt tumskruvarna kring medlemsstaternas arbetsmarknads-system.

Luxemburgsdomen är den fjärde domen i raden efter Viking, Laval och Rüffert som EU-domstolen tar ställning för fri rörlighet på bekostnad av skydd för arbetstagare.

TCO:s chefsjurist Ingemar Hamskär anser att domen är ytterligare ett bakslag för ländernas möjligheter att ha regler som tillräckligt skyddar mot social dumpning.

– Domen påverkar Sverige på det sättet att den sannolikt minskar medlemsstaternas möjligheter att i lag minimera skadeverkningarna av Laval domen, säger Ingemar Hamskär.

GÖSTA TORSTENSSON

Det är dags att lyssna på folket nu – på riktigt!

SER NI KEJSAREN? Ser ni hur han står där, avklädd, avslöjad och avsatt? Narrspelet är slut.

Det politiska etablissemang-
et i EU trodde sig ha spikat igen alla möjligheter till opposition.

Det nya fördraget skulle färdas i triumf från land till land och antas med stora majoriteter i parlament efter parlament.

Så var planen, så skulle skenet av demokratisk legitimitet upprätthållas.

Endast i lilla Irland var man tvungen att gå utanför yrkespolitikernas krets och rikta frågan direkt till folket. Men där smörjde man ordentligt.

I en rapport från en brittisk diplomat avslöjades EU-kommissionens strategi. Det handlade om att tills vidare tala tyst om gemensam försvarspolitik, jordbrukspolitik och företagsbeskattning.

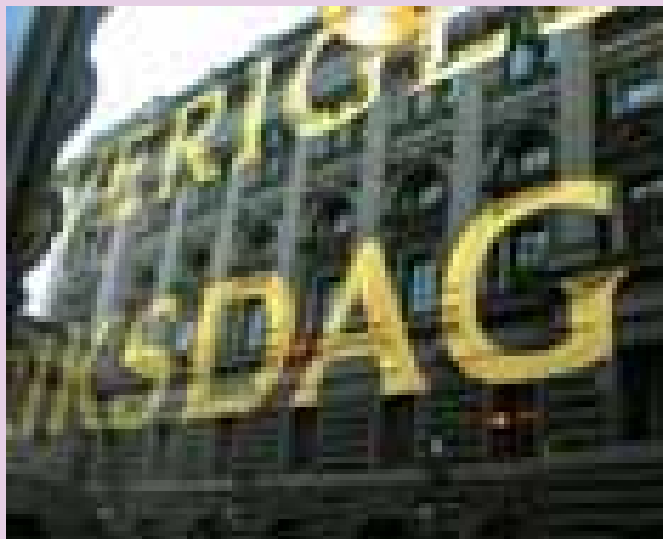
Absolut tystnad påbjöds om allt som kunde stärka Nej-sidan.

Och som gräde på moset stoppade EU köttimporten från Brasilien, en åtgärd som nödortfött doldes med hänvisning till livsmedelssäkerheten, men där alla visste att omsorgen om de irländska bönderna var det verkliga skälet.

HELA DEN POLITISKA och ekonomiska eliten i Irland mobiliserades.

På Ja-sidan återfanns alla stora politiska partier, näringslivsorganisationerna, fackförbunden, pressen, jordbrukarorganisationerna. Situationen var precis som den i Sverige, vid vår omröstning om euron.

Men folket sa nej. Och vi

kan bara ana oss till hur ljudligt svar det skulle ha blivit om även väljarna i till exempel Tyskland, Frankrike, Storbritannien, Sverige, Danmark eller Finland fått rösta.

Tydligare än så kan inte den väldiga klyftan, detta demokratiska Ginnungagap, mellan folk och EU-etablissemang åskådliggöras.

LISSABONFÖRDRAGET VAR politisk teater från början till slut.

Alla visste att fördraget var i sak detsamma som den konstitution som väljarna, redan förkastat.

Alla visste att de ledande politikerna i EU enats om att undvika folkomröstningar enbart av fruktan för ett nej.

Alla visste, men inget skulle sägas öppet. Pjäsen skulle spelas som om allt var blodigt allvar, som om ratificering en handlade om att skaffa EU en demokratisk förankring. Det var löjligt genomskinligt.

Och i Dublin tog det alltså slut.

Återigen står vi vid ett vägskal. Alla politiska partier i Sverige borde nu enas om att omedelbart avbryta ratificeringsprocessen. Så är reglerna nämligen.

EU:s fördrag skall antas med enhällighet. Om ett land, aldrig så litet, säger nej så är det slut.

Att fortsätta ratificeringen blir då bara en uppvisning i förakt för givna spelregler.

Det kommer att ytterligare försvaga EU:s demokratiska legitimitet.

VAD ÄR DET VÄLJARNA säger när de gång på gång, och trots kompakt motstånd från det politiska och ekonomiska etablissemang-
et, röstar nej till EU:s planer så fort de får chansen?

Jag tror att det i grunden handlar om en utbredd skepsis mot överstaten.

Jag tror faktiskt att den vision om ett Europas Förenta stater, som en gång föddes hos EU:s skapare, håller på att bli gammalmodig.

Vad är egentligen den mest lockande framtidsvisionen för

Europa?

Är det verkligen den stormakt, med egen president, arme och politik som EU nu håller på att utvecklas till?

Eller är det i stället en kontinent, byggd på självständiga och demokratiska, men fredligt samarbetande nationalstater?

Jag tror att de flesta européer, i synnerhet de yngre, föredrar den senare utvecklingsvägen.

Och jag tror också att det är sådana mindre, väl sammanhållna stater, som har den flexibilitet som fordras i en globaliserad värld.

IRLANDS NEJ KOMMER att leda till, nya förhandlingar om EU:s fördrag. Sverige har där chansen att påverka och ändra EU:s rörelseriktning.

Ett nytt mellanstatligt fördrag, där gränserna för EU:s maktutövning är klara och snäva, är vad väljarna vill ha.

Inser inte det politiska etablissemang-
et det så kommer EU att gå mot sin oundvikliga undergång.

Dags att lyssna alltså. På riktigt.

SOREN WIBE

EU:s terrorkamp reser frågan om vilket samhälle vi vill ha

EFTER TERRORDÄDEN I USA den 11 september 2001 deklarerade president George W Bush krig mot terrorismen. Han sa också att "de som inte är med oss är emot oss". I stället för att framställa kriget mot terrorism som västvärldens krig mot islam har Bushadministrationen presenterat kriget som "den civiliserade världens försvar för vår gemensamma säkerhet" och global "laglydighet". Kriget mot terrorism är "ett krig för att rädda civilisationen".

USA har sedan dess infört en mängd nya lagar för att bekämpa terrorismen. Dessutom har man startat krig – "i förebyggande syfte" – i Afghanistan och Irak. Fångläger har skapats på Kuba i Guantanamo och hemliga fängelser ibland annat Europa. Folkkrätten, mänskliga rättigheter och rättsstaten har satts på undantag.

Europeiska unionen har inte varit sen att följa efter. Den 21 september 2001 samlades Europeiska rådet till ett extra möte och antog en handlingsplan för förstärkt polisiärt och rättsligt samarbete vid terroristbekämpning. I denna artikel redovisas flera exempel.

ENLIGT FN-STADGAN har ett land som blir anfallet rätt att försvara sig. Om det inte gäller självförsvar så är det FN som beslutar om våld kan användas.

När USA deklarerade krig mot terrorismen hävdades att det var deras rätt att försvara sig mot en yttre fiende. Nato var snabb med att uttrycka sin sympati för en utvidgning av självförsvarsrätten.

Den 12 september 2001 antogs en deklaration vilken innebär att ett terrorangrepp på något medlemsland skulle ses som angrepp på alla 19 Natoländer. Man förbehöll sig rätten att begå lämpliga motåtgärder inklusive väpnat våld. Paragraf 5 i Natostadgan om ömsesidig försvarsförpliktelse utnyttjades för första gången.

BILD: LARS-ERIK HAKANSSON

EU var först inte klar över hur man skulle se på den nya tolkningen av FN-stadgan.

I samband med diskussion i FN:s generalförsamling i oktober 2001 förklarade Sverige att USA hade rätt till självförsvar utan säkerhetsrådets hörande. Den 8 oktober – dagen efter angreppet på Afghanistan – uttalade EU sitt stöd för aktionen "som självförsvar enligt FN-stadgan."

SJÄLVFÖRSVARSRÄTTEN HAR numera ändrats så att ett land eller en allians har rätt till självförsvar vid terrorattack. Men det våld som används måste stå i proportion till terrorattackens omfattning.

Redan i augusti 2002 hade tusentals oskyldiga människor dödats i Afghanistan och då började USA:s motaktioner allt-

mer ifrågasätts utifrån principen om proportionalitet. Den nya självförsvarsrätten har utnyttjats av alltfler länder till exempel Turkiet, Ryssland, Israel, Indien.

USA har gått vidare och vill ha rätt till förebyggande självförsvar – "pre-emptive self-defence".

Dessa nya tolkningar kan äventyra hela våldsförbudet och därmed grunden för FN. Det leder till internationell laglöshet. Därför är det viktigt att kräva andra metoder än militärt våld för att möta terrorism.

En av de första aktionerna efter 11 september var att ta fram en terroristlista. EU:s utrikesminister klubbade i december 2001 den första listan, som därefter uppdaterats några gånger per år. Den innehåller 45 personer och 48 organisationer och

företag.

Flera av personerna benämns som aktivister i baskiska ETA. Bland organisationerna märks palestinska al-Aqşamartyrernas brigader, Hamas, PKK, Farc och PFLP.

I JUNI 2002 ANTOG EU en ramlag om bekämpande av terrorism. Där beskrivs terroristbrott som handlingar som syftar till att: w injaga allvarlig fruktan hos en befolkning

w otillbörligen tvinga offentliga organ eller internationell organisation att utföra eller avstå från handling allvarligt destabilisera eller förstöra grundläggande politiska, konstitutionella, ekonomiska eller sociala strukturer i ett land eller internationell organisation.

EU:s ramlag betecknar terro-

ristgrupp som "en strukturerad grupp, inrättad för en viss tid bestående av mer än två personer som handlar i samförstånd för att begå terroristbrott". Det är ett brott

w att leda en terroristgrupp

w att delta i en terroristgrupps verksamhet inklusive att ge information eller ekonomiskt stöd.

I våras ändrades ramlagen så att även "offentliga uppmaningar till terrorism" blir brottsliga. Detsamma gäller "rekrytering och utbildning" för terrorism. Den nya lagen betyder att stora delar av samhällsdebatten kan hamna i ett gränsland där ingen vet vad som är brottsligt. Det är inte heller helt klart vem som är terrorist bortsett att EU gjort upp listor på terrorister och terrorgrupper. Dessa kritiserar också utifrån rättsäkerhet.

2003 ANTOG EU en säkerhetsstrategi "Ett säkert Europa i en bättre värld" där terrorism anges som ett av de främsta hoten. "Den senaste vägen av terrorism har hela världen som operationsområde och är kopplad till hatisk religiös fanatism." Europa pekas ut som ett mål och en bas för denna terrorism. Samordnade åtgärder på europeisk nivå ses därför som nödvändiga.

Efter attentaten i Madrid i mars 2004 antog EU en deklaration om solidaritet mellan medlemsstaterna. Alla länder är skyldiga att mobilisera alla resurser, även militära, om en medlemsstat skulle attackeras av terrorister.

Denna solidaritetsklausul fanns med i förslaget till ny konstitution men antogs redan 2004. Den finns även i Lissabonfördraget. Denna deklaration kan utnyttjas i ett brett perspektiv och leda till rent militära angrepp i andra länder, som misstänks hysa terrorister.

EFTER TERRORATTENTATEN i London 2005 antog EU en antiterrorstrategi som bygger på fyra principer: förebyggande, skydd, uppsparande och reaktion.

Sverige har också antagit en strategi mot terrorism (2008). Där pekas islamsk extremism ut som den nya typen av terrorism.

Regeringen vill att alla medborgare ska engageras i kampen mot terrorism, vilket kan leda till ett angiverisamhälle. Biståndet ska användas i kampen mot terrorism.

PÅ BLAND ANNAT svenskt initiativ antog EU år 2006 en lag om trafikdata, det vill säga elektronisk kommunikation. Telebolagen är skyldiga att lagra uppgifter om vem som har ringt till vem de senaste två åren. Lagen gäller även email och internettrafik.

Riksdagen beslöt nyligen att ge Försvarets Radioanstalt (FRA) tillåtelse att kontrollera all elektronisk trafik som passerar landets gränser. Förutom att det inte går att enbart skilja ut epost från utlandet så är det en enorm kränkning av den personliga integriteten. Staten går in och läser enskilda brev. Det finns en mycket stark kritik mot denna övervakning – från höger till vänster.

Den 11 september blev startpunkten för kriget mot terrorism. USA, Nato och EU har sedan dess trappat upp sina aktioner.

TANKEN MED KRIGET mot terrorism är att skydda medborgarna och skapa trygga samhällen. Rädslan för terror har skapat ett betydligt mer slutet samhälle. Vissa påpekar att det är precis detta terroristerna vill uppnå. Man spelar terroristerna i händerna och effekten av deras aktioner blir mycket större än vad de själva skulle kunna åstadkomma. Det leder snarare till ökad terrorism.

Dessutom pekas oftast islamsk fundamentalism ut så att muslimer i allmänhet känner sig anklagade. Det leder till spänningar inom de västerländska samhällena och mellan stater.

Kriget mot terrorism är ett evigt krig som aldrig kommer att upphöra. De som tjänar mest på detta krig är vapenindustrin och säkerhetsföretagen.

Terrorism och kriget mot terrorism kan ses ur många perspektiv men ytterst handlar det om vår demokrati. Vilket samhälle vill vi ha?

INGELA MÄRTENSSON

Terrorkampen strider mot grundlagen

DET ÄR GOTT OM *collateral damage* i det så kallade kriget mot terrorismen. Till omkostnaderna hör inte bara någon miljon döda iraker och afghaner. Grundläggande rättsstatliga och demokratiska principer schaktas också undan. Nu har turen kommit till yttrande- och tryckfriheten.

EU:s ministerråd har beslutat föreslå ett antal tillägg till sitt tidigare rambeslut om bekämpande av terrorism. Medlemsstaterna ska bland annat "förebygga terrorism genom att minska spridningen av sådant material som kan förmå personer att utföra terroristattacker". I detta syfte ska "offentlig uppmaning till terroristbrott" kriminaliseras. Det ska vara förbjudet att via internet, tryckta skrifter eller på annat sätt meddela sig med allmänheten "i syfte att anstifta / terroristbrott/, om detta handlingssätt, oavsett om det är fråga om att direkt förespråka terroristbrott eller inte, medför fara för att ett eller flera sådana brott begås".

Till terroristbrotten räknas, enligt den praxis som säkerhetspolis och åklagare nu söker stadfästa i Sverige, stöd till nationell försvarskamp mot USA och dess förbundna. Två svenska medborgare sitter sedan tre månader tillbaka häktade för att de samlat pengar till det ockuperade Somalia.

I framtiden kan det alltså bli straffbart också att muntligen eller skriftligen uttrycka solidaritet med motståndet i Somalia.

Detta strider uppenbart mot allt vad yttrande- och tryckfrihet heter, men regeringen avstod från sin möjlighet att med ett veto stoppa förslaget. Den tilltvungade sig i stället ett undantag: det nya rambeslutet ska inte förplikta Sverige att vidta åtgärder som strider mot tryckfrihetsförordning och yttrandefrihetsgrundlag.

Är hotet därmed avvärijt för vår del? Knappast.

Det finns en uppenbar risk att polis och åklagare försöker utvidga gällande förbud mot uppvigling till att också omfatta det som ministerrådet kallar "offentlig uppmaning till terroristbrott".

DESSUTOM DISKUTERAR regeringen i en nationell handlingsplan mot terrorism möjligheten att blockera webbsidor som främjar "valdsinriktad extremism och radikaliserings". Det är visserligen "svärförenligt" med gällande grundlag, men regeringen tänker sig en censur i informella former: "Frivilliga åtgärder från operatörernas sida i samarbete med polisen är en möjlig väg ..."

Och med den nya EU-konstitutionen har vi yttrande- och tryckfrihet bara på nåder. Så snart vi låter Lissabonfördraget träda i kraft krävs inte längre enhällighet vid beslut i straffrättsliga frågor. Då kan unionens potentater säga *up yours* om svenska politiker får sig att vifta med sin grundlag.

MIKAEL NYBERG

Aktuella böcker om Lissabonfördraget och Vaxholmsdomen. 60 kr styck. Beställ från kansli@nejtilleu.se

Nyvald styrelse vill sätta full fart på EU-motståndet

HELGEN DEN 19-20 april ägde Folkrörelsen Nej till EU:s 14:e kongress rum i Jönköping.

På kongressen samlades ett 40-tal delegater, gäster, styrelseledamöter och medlemmar. Viktiga diskussioner gällde konsekvenserna av Vaxholmsdomen och krav på riksdagspartierna och regeringen att genomföra en folkomröstning om den nya EU-grundlagen, Lissabonfördraget.

Delegaterna fick en stimulerande inledning till kongressen i den paneldebatt som anordnades i en närmast fullsatt biosalong i Kulturhuset i Jönköping. I paneldebatten, som hade till tema att diskutera "Hur vi får till stånd en folkomröstning om Lissabonfördraget" deltog de Max Andersson (mp) Björn von der Esch (Medborgare för en folkomröstning), Hans Lindqvist (EU-kritiska Centernätverket), Nils Lundgren (Junilistan) Eva-Britt-Svensson (v), Sören

Wibe (Socialdemokratiska EU-kritiker). Mötesledare var Folkrörelsens tidigare ordförande Ingela Mårtensson.

– Kongressen genomfördes under god stämning och delegaterna återvände hem med två uttalanden i bagaget, säger Jan-Erik Gustafsson som fick förnyat förtroende som riksordförande.

Det ena uttalandet säger att "Vi som EU-motståndare är för varje krav som konfronterar EU, men det är vår uppfattning att den svenska modellen på arbetsmarknaden och i välfärdspolitiken bara kan räddas genom att Sverige lämnar EU. Vaxholmsdomen befäster denna övertygelse".

Det andra uttalandet konstaterar att "Lissabonfördraget är så pass genomgripande att det kommer att göra EU till något radikalt annorlunda än vad det var då vi gick med i EU 1995. Det nya fördraget leder till en

alltmer centralstyrd union, dominerad av stora medlemsländer som strävar efter att omvandla EU till en ekonomisk, politisk och militär supermakt. Om den unionen bör svenska folket få säga vad det tycker i en folkomröstning. Allt annat är att göra våld på demokratin".

JAN-ERIK GUSTAFSSON berättar:

– Vårt arbete för att få till stånd en folkomröstning om EU-grundlagen och för bevarandet av vårt nationella kollektivavtalssystem och i förlängningen den svenska välfärdsmodellen visar att Folkrörelsen Nej till EU spelar en viktig roll för det svenska EU-motståndet.

Den av kongressen valda styrelsen innehåller förutom ordföranden Jan-Erik Gustafsson, Kista, Eva-Britt Svensson, vice ordförande, Växjö, Per Hernmar, Göteborg, Ulf Karlström, Norrköping, Uno Kenstam, Nässjö, Birgitta Möller, Helsing-

borg, och Kerstin Nordqvist, Sundsvall. Ersättare: Gösta Torstensson, Skogås, Thomas Erixzon, Nässjö, och Peter Tjernberg, Sundsvall.

I samband med kongressen delades även 2008 års Demokrati- och Frihetspris ut. Det tilldelades tecknaren Robert Nyberg med motiveringen att han "på ett oefterhärmligt sätt gisslar den överhet som sedan 1990-talets början är i färd med att sälja ut arbetsrätten, välfärden och den nationella suveräniteten".

GÖSTA TORSTENSSON

Internationell manifestation för folkomröstning om Lissabonfördraget

FREDAGEN DEN 30 maj manifesterades det i 15 EU-länder för folkomröstning om Lissabonfördraget. I Stockholm manifesterade nätverket folkomröstning.nu utanför Irlands ambassad. Detta för att gratulera irländarna att de får rösta samt att uppmärksamma det orimliga att endast ett land får folkomrösta om EU:s nya fördrag.

Lissabonfördraget innebär så stora förändringar att det egentligen krävs en ändring av Sveriges grundlag om det ska kunna antas. Enligt opinionsmätningar vill två tredjedelar av väljarna i Sverige folkomrösta om Lissabonfördraget, men våra politiska företrädare vill inte tillåta detta.

MAX ANDERSSON

Nordiska folkrörelserna mot EU deltar på Europeiska Sociala forum i Malmö

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU deltar på European Social Forum ESF 2008, i Malmö 17-21 september, tillsammans med Nei til EU i Norge och Folkebevægelsen mod EU i Danmark.

Den nordiska arrangörsföreningen hoppas på deltagande på uppemot 20.000 deltagare från hela Europa. Speciella ansträngningar har gjorts för att öka deltagandet från Östeuropa. Detta ställer stora krav på tolkning och man räknar med att behöva uppemot 600 frivilliga tolkar.

Medlemmar i arrangörsföreningen utgörs av allt från små aktivistorganisationer till stora fackföreningar som Transport och LO-distriktet i Skåne. Fram tills juni har över 120 organisationer anslutit sig.

Över 800 förslag till seminarier har inkommit och genom en sammanslagningsprocess bantas dessa ner till 200 programpunkter. Detta är en del i forumprocessen där organisationerna tvingas samarbeta.

FOLKRÖRELSENA MOT EU i de nordiska länderna samarbetar kring fyra programpunkter. Man kommer också att ha gemensam informationsmonter. Här behövs frivilliga krafter för att bemanna montererna.

Kulturen kommer att få en framträdande roll med uppemot 200 kulturinslag. Onsdagen den 17 september blir invigning med en mängd kulturinslag. På lördagen blir det en stor demonstration.

ESF är ett stort projekt med en budget på över 11 miljoner kronor. Därför krävs det att många kommer och besöker forumet och betalar deltagaravgiften, 400kr för hela forumet, ungdom under 22 år, studeranden, arbetslösa och pensionärer 200 kr. Arrangörerna behöver hjälp med frivilliga tolkar och med folk som kan erbjuda boende runt Malmö till forumets deltagare.

Man kan anmäla sig på ESF:s hemsida. Gå in på esf2008.org.

PER HERNMAR

Vad betyder den omdöpta EU-grundlagen för folkstyret och välfärden i EU-länderna?

Vad betyder EU:s militära projekt för en fredligare värld?

Håll ögonen öppna efter de skandinaviska folkrörelserna mot EU och besök gärna våra hemsidor.

Folkebevægelsen mod EU
www.folkebevaegelsen.dk

Nei til EU
www.neitileu.no

Folkrörelsen Nej till EU
www.nejtill.eu.se

folkrörelsen nej till eu behövs för att det organiserade eu-motståndet ska bli starkare. bli medlem du också! betala in 200 kr på postgiro 433 02 07-4

Ann Charlott Altstadt: Socialdemokraterna måste bli EU-kritiska

VILKET ÄR VÄRST – att bluffdöpa om EU-konstitutionen till det försåtligt mjuka Lissabonfördraget eller att inte låta människor som berörs folkrösta om konstitutionen. Skillnaden mellan fördraget och den av folket nedröstade konstitution består av fyra procent kosmetik.

Den allra största förändringen är att eliten den här gången inte törs riskera att folk röstar fel. I höst ska därför riksdagen, inte vi, ta ställning till hur vårt framtida samhälle ska se ut. Margot Wallströms plan D var lika mycket bullshit som alla visste, och jag fattar inte hur hon kan se sig själv i spegeln hela vägen till banken.

FÖR VAD DRIVER eurotrashvästern förutom en högavlönad Brysselkarriär, ofattbar naivitet, sektmentalitet eller någon konstig perversion att böja nacken inför det som tycks historiskt oundvikligt?

Överstatlighet har inget värde

i sig, som anhängarna tycks tro, allt beror vilka värderingar och idéer som styr samarbetet. Och finns det någon med hjärnan till vänster, som idag på allvar kan hävda att EU är ett bälverk mot kapitalet till skydd för social rättvisa?

För varje fördrag kryper, som vi förutspådde och hänades för i början av 90-talet, federalismen allt närmare. Marknaden flyttar fram sina positioner och sossarna hänger med, enligt den sjuka devisen: Har man sagt a får man säga b och har man tagit djävulen i båten så.

MEN NEJ, VI kan kicka ut satan redan idag och partiet behöver inte säga ett enda ord ur alfabetet om det strider mot det som förr kallades arbetarrörelsens värderingar. Det finns ingen anledning till att tusentals näringslivslobbyister i Bryssel ska diktera socialdemokratisk politik.

Kan Mona Sahlin förklara varför hon vill ha en superstat, vars

överordnade princip är marknadsliberalismen med gemensam armé? Varför hon vill grundlagsfästa moderatpolitik? Om inte, varför hörs inga protester?

EU-HOTET HÄNGER över alkoholpolitiken, arbetsrätten, allmännyttan och presstödet. Hur ska det bli i framtiden?

För vad är välfärdsstaten om inte ett enda stort brott mot EU:s konstitution. Gratis bibliotek och skola, subventionerad färdtjänst, billig sjukvård med mera som hotar privata profitörers vinst, kan därför räknas som otillbörlig konkurrens och snart vara ett minne blott.

Jag har sagt det förr, socialdemokraterna måste bli ett EU-kritiskt parti eftersom allt annat betyder döden för socialdemokratisk politik.

EU-anhängarna påminner om svenska förvirrade maoister på Kinabesök 1967. Visst, allt var inte himmelriket men kine-

serna var ju på väg mot (eu)topia och det var den avlägsna framtiden som räknades – inte verkligheten.

Men nu går det inte längre att hänvisa till flummiga ideal för EU-fakta sparkar oss mellan benen, stenhårt och det gör ont. Låt oss åtminstone få folkomrösta!

ANN CHARLOTT ALTSTADT

Sista chansen mot fördraget

ALLA ÄR ENIGA om att EU-domstolens utslag i det omdiskuterade Laval-målet är ett slag mot kollektivavtalen och den svenska modellen. Konsekvenserna kan bli stora och ingen kan ge garantier för att Sverige genom ändrad lagstiftning kan sätta stopp.

LO:s positiva EU-syn inför folkomröstningen grundande sig på den rakt motsatta ståndpunkten, nämligen att kollektivavtalsmodellen skulle var fredad vid ett svenskt medlemskap. Med dessa argument lugnades en orolig opinion inom de fackliga leden. Utan dessa "garantier" skulle LO inte ha kunnat förespråka en ja-linje 1994 och EU-omröstningen skulle sannolikt ha slutat med ett nej.

Nu har vi facit. Lavaldomen har tydligt visat att det hade behövts ett permanent undantag från delar av EU:s fördrag och lagstiftning, på samma sätt som andra länder krävt och också fått igenom sådana.

Nu finns en ny möjlighet. EU:s nya konstitution, det så kallade Lissabonfördraget, är inne i en beslutsfas. Alla länder måste ställa sig bakom fördraget för att det kan bli giltigt. Sverige har i den meningen vetorätt och skulle kunna kräva ett undantag som garanterar och skyddar kollektivavtalen och konflikträtten.

IF Metallklubben på Volvo Lastvagnar AB, Umeå

Kamp mot Lissabonfördraget på Lövmarknaden i Karlskrona

NÄTVERKET FÖR folkomröstning om EU:s konstitution och Folket i Bild/Kulturfront delade på utrymmet i ett marknadsstånd på den traditionella Lövmarknaden 19 juni i Karlskrona.

På plats fanns Gösta Hultén som signerade och sålde den mycket läsvärda lokalhistoriska exposén "Vägen till Lyckeby" – en folkets historia om bland annat Dackefejd och Vilhelm Moberg.

Historiskt, antiimperialistiskt, skönlitterärt och Nej till EU-material för tusentals kronor spreds och många meningsfulla samtal ägde rum på Lövmarknaden.

ULF BJERÉN

FOTO: PÅ BJERÉN

Max Andersson: Svag klimatpolitik i EU

EU-MEDLEMSKAPET HAR lett till att Sverige blivit ett tystare land. Förr brukade Sverige ofta rösta tillsammans med tredje världen i FN:s generalförsamling när skiljelinjen gick mellan nord och syd.

Men sedan EU-inträdet har vi anpassat oss till de stora EU-länderna linje. Den oberoende svenska rösten har tystnat, och det är särskilt allvarligt i den internationella klimatdebatten.

EU:s linje i klimatfrågan är lätt förenklat en kompromiss mellan länder som Spanien som knappt vill erkänna att klimatkrisen existerar, och regeringar som i likhet med Reinfeldt har insett att det finns ett problem men inte förstått hur allvarligt det är.

Forskarsamhället har varnat för att världen kanske tål en temperaturhöjning med 2 grader, men att allt däröver är mycket riskabelt. Om vi inte får stopp på uppvärmningen i tid kommer den att bli självgående. När skogarna i tropikerna torkar ut och börjar brinna kommer uppvärmningen bli svår att stoppa. Enligt vissa forskare måste den rika världen sänka utsläppen med cirka 90 procent till år 2030.

NORGES REGERING HAR lyssnat på forskarna och antagit ett nytt mål om att minska sina utsläpp med 100 procent fram till 2030. Även om de räknar in en del satsningar i tredje världen, så är det ändå världens mest ambitiösa klimatmål.

Det står i skarp kontrast till EU, som först misslyckades få igenom en minskning med 25-40 procent till 2020 under klimatmötet på Bali, och nu har lagt ett förslag där EU-kommissionen nöjer sig med 20 procent. Det är en halvmesyr, men regeringen har sagt att de är nöjda.

Istället för att protestera mot en politik som gör att vi riskerar en klimatkatastrof tog de flyget till Bryssel för att lobba på EU om att sänka kraven på oss själ-

BILD: LARS-ERIK HÅKANSSON

va. Och nu när klimatberedningen lagt fram förslag som åtminstone är bättre än EU:s så går Reinfeldt ut och säger att de inte behöver antas!

De finns många skillnader mellan Sverige och Norge.

En viktig skillnad är att Norge har en bra regering. Medan Sverige har regering som gick till val på att föra en oseriös klimatpolitik.

Men det finns också en annan skillnad. Norge är inte med i EU. De måste alltså ta ansvar för sin egen politik. De antar tuffa målsättningar som ligger i linje med vad som krävs för att rädda världen från en global klimatkatastrof.

Medan Sverige står och mumlar i EU-ledet och arbetar för att sänka kraven på oss själva!

DEN VIKTIGASTE UPPGIFTEN är att övertyga världsoptionen om att klimatet måste räddas. Det kommer att kräva politiskt smärtsamma åtgärder, framförallt i länder som USA, och det kommer inte att bli lätt att övertyga dem. Men man övertygar alltid bättre genom att konkret utveckla och visa på alternativ, istället för att prata om att någon annan ska göra jobbet.

Norge har förstått att ord inte är värda något om de inte backas upp av trovärdig handling. Men vare sig EU eller Reinfeldt har förstått detta. Sverige behöver en ny regering, och världen behöver en trovärdig svensk röst i klimatfrågan.

MAX ANDERSSON

Till minne av Alvar Andersson

ALVAR ANDERSSON finns inte längre bland oss. Sorgen och saknaden efter honom känns svår och vi delar den med Ingri och hand barn samt barnbarn. Vi, hans kamrater i Nej till EU i Vetlanda, känner en stor sorg och vi kommer att minnas honom.

Alvar var en person som alltid stod på den lilla människans sida när det gällde att värna om ett solidariskt och jämlikt samhälle.

Alvar var mycket engagerad i Nej till EU och han kämpade för att ett självständigt demokratiskt Sverige inte skulle bli en liten lydstat i Europeiska Unionen.

Hans insändare och flygblad präglades av hans engagemang

för det han trodde på och även kämpade för.

Alvar var även organisationens ansikte utåt och han uppskattades av många vetlandabor som fick ta del av hans synpunkter samt debattartiklar. Han var även engagerad i vänsterpartiet och i nykterhetsrörelsen IOGT-NTO.

Alvars bortgång drabbar i första hand hans sambo Ingri och hans barn och barnbarn. Men även vi i Nej till EU känner sorgen och saknaden och vi kommer aldrig att glömma vilken fin människa Alvar var och vad han betydde för oss.

Vi önskar vår vän och kamrat farväl.

ANDERS BLOMOVIST

Till minne av Bengt Eriksson

53 ÅR GAMMAL valde Bengt Eriksson att avsluta sitt liv söndagen den 20 april.

Chocken för hans anhöriga och vänner var desto större eftersom inga signaler gavs innan. Inget tal om den djupa förtvivlan som fick honom att ta det yttersta steget och lämna fyra barn och en äldrig far som närmast sörjande.

Bengt var min gode vän. En kraftfull man med obändig energi. Tidigare i livet var han fritidsledare, fotbollsspelare, järnvägare och fackföreningsordförande.

Han var också ledare och talesman för EU-motståndet i Värmland.

Sitt stora arbete bedrev han dock som föreståndare för Skoghalls Folkets hus på Hammarö. Han var en eldsjäl som höll folkrörelsetradition-

erna högt. En man som levde för sina ideal. I huvudsak självlärd arbetarintellektuell, med djup folklig förankring, hade han inte mycket till övers för kammarlärdas spekulationer. Tänkte han tanken så var handlingen redan på väg. Verkligheten var till för att förändras. Han fick saker gjorda.

Vid den mycket värdiga minnesstunden för Bengt i stora salen på Skoghalls Folkets hus, den 9 maj, var cirka 100 personer närvarande. I talen, kondoleanserna, och den mycket stora bredden på församlingen uttrycktes den stora förlust och saknad hans bortgång innebär.

En modig och beslutsam kämpe var han till sitt sista missriktade beslut.

LARS-IVAR JUNTTI

besök www.nejtill.eu.se

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

LARS-ERIK HÅKANSSON/Bra rutet

